

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๓ /๒๕๖๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยมหิดล เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์

: รองศาสตราจารย์ ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: มหาวิทยาลัยมหิดล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า รองศาสตราจารย์ ก.

ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง

มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย ผ่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. ชื่อร้องเรียนและชื่อผู้ร้องเรียน
๒. ข้อมูลการพิจารณาสอบสวนของคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย

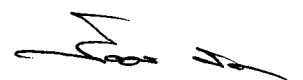
มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๗/๑๑๙๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะในส่วนชื่อร้องเรียน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียน โดยให้เหตุผลว่า เรื่องอยู่ระหว่างดำเนินการ และมหาวิทยาลัยต้องให้การคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ร้องเรียน ตามประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องมาตรการให้ความคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลการประพฤติผิดจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลการพิจารณาสอบสวนของคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย ซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยเป็นคณะกรรมการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๑ มีหน้าที่ให้ความเห็นเสนอต่ออธิการบดี จึงเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓)) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๓ / ๒๕๖๑

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง [REDACTED] มหาวิทยาลัยมหิดล ถูกร้องเรียนกรณีผู้อุทธรณ์เขียนบทความในหัวข้อ “มหาวิทยาลัยมหิดล การปรับโครงสร้างขององค์กรเพื่อความยั่งยืน” ลงในวารสารเพลงดนตรี Music Journal ฉบับเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ โดยพาดพิงถึงหลายหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยมหิดล รวมถึงกองกฎหมายและนิติกรของกองกฎหมาย อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลจึงได้เรียกผู้อุทธรณ์เข้าพบ ผู้อุทธรณ์อ้างว่า อธิการบดีแจ้งผู้อุทธรณ์ด้วยวาจาว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดและเสนอให้ลงโทษโดยการว่ากล่าวตักเตือน ทั้งที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับทราบข้อกล่าวหา กระบวนการพิจารณาลงโทษไม่เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิในการชี้แจงแต่อย่างใด ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับการดูหมิ่นและเกลียดชัง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลเกี่ยวกับข้อความที่มีการร้องเรียน ชื่อผู้ร้องเรียน และการพิจารณาสอบสวนของคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยไปยังมหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อนำไปชี้แจงและแสดงหลักฐานหักล้างข้อกล่าวหา แต่มหาวิทยาลัยมหิดลเปิดเผยข้อมูลให้บางส่วนเท่านั้น

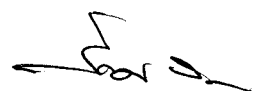
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือ ด่วน ที่ ศธ ๐๕๑๗/๕๓๔๘ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้เขียนบทความในหัวข้อ “มหาวิทยาลัยมหิดล การปรับโครงสร้างขององค์กรเพื่อความยั่งยืน” ลงในวารสารเพลงดนตรี Music Journal ฉบับเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวารสารที่จัดทำโดยวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ และมีการเผยแพร่ไปยังส่วนงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และทางสื่ออินเทอร์เน็ต โดยมีเนื้อหาที่กล่าวถึงกองกฎหมาย และนิติกรในกองกฎหมาย ต่อมากองกฎหมายได้มีหนังสือร้องเรียนการกระทำของผู้อุทธรณ์ต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ อธิการบดีได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยเพื่อพิจารณา คณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ และมีหนังสือแจ้งมติหรือความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยเสนอต่ออธิการบดี ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อร้องเรียนและชื่อผู้ร้องเรียน รวมถึงการพิจารณาสอบสวนของคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย โดยมหาวิทยาลัยได้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๓ / ๒๕๖๑

จัดส่งข้อร้องเรียน โดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน ซึ่งเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษ ข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย ประกอบกับ ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง มาตรการให้ความคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลการประพฤติผิดจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ สำหรับความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณและ วินัย เป็นการเสนอความเห็นในการดำเนินการต่ออธิการบดี มิใช่การพิจารณาสอบสวนการกระทำ ความผิดหรือกระบวนการพิจารณาโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณ การว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจาเป็น การใช้อำนาจในทางบริหารของผู้บังคับบัญชาในการตักเตือนผู้ใต้บังคับบัญชา มิใช่การพิจารณาการ กระทำความผิดและลงโทษผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด อีกทั้ง ในเรื่องนี้นิติกรในกองกฎหมาย ได้ฟ้องร้อง ดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ ขณะเดียวกันผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องร้องดำเนินคดีกับอธิการบดี และนิติกรในกอง กฎหมาย ต่อมานิติกรในกองกฎหมาย และผู้อุทธรณ์ได้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยยอมความในชั้นศาล โดยผู้ อุทธรณ์ยอมเขียนและจัดพิมพ์ข้อความขอภัยลงในวารสารเพลงดนตรี Music Journal ฉบับเดือน มิถุนายน ๒๕๖๐

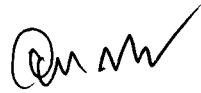
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ มีจำนวน ๒ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มหาวิทยาลัยมหิดลได้เปิดเผยหนังสือร้องเรียน โดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน และข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าคุณร้องเรียนเป็นผู้ใด ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า รายชื่อ และ ข้อความที่มีการปกปิดนั้น เปิดเผยได้หรือไม่ เห็นว่า รายชื่อผู้ร้องเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดย ไม่ประสงค์ให้หน่วยงานของรัฐนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น อีกทั้ง ได้มีมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียน กล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย โดยให้ ปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนไม่ให้อำนาจการร้องเรียน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารตาม มาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่ เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การที่มหาวิทยาลัยได้เปิดเผยข้อความที่มีการร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดย ปกปิดรายชื่อผู้ร้องเรียน และข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าคุณร้องเรียนเป็นผู้ใด จึงชอบแล้ว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๓ / ๒๕๖๑

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ และการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ข้อมูลดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นภายในของหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียนทราบได้ ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใสในการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยมหิดลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะในส่วนการพิจารณาที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นให้ยกอุทธรณ์

(นางวนิดา สักการโกศล)

หัวหน้าคณะที่ ๒

พลโท

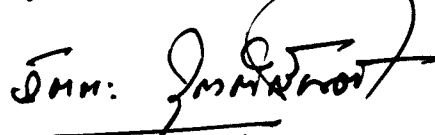
กรรมการ

(พรเลิศ วรสีหะ)

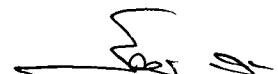
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก)

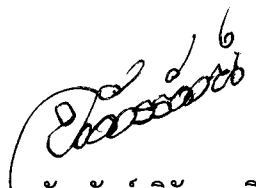

(นายวิฑิตะ วุฒิสินต์)

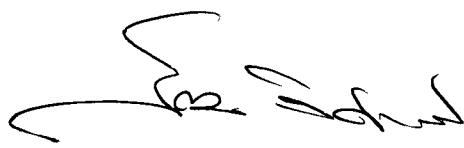
กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๓ / ๒๕๖๑

(นายฉัตรรัตน์ หิรัญเชาวีวัฒน์)

กรรมการ

(นางรัศมี วิศทเวทย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑